

ταν κύρια στην κατανάλωση της αστικής τάξης, ή καταναλώνονταν και από πλατύτερες μικροαστικές μάζες, ή και από το λαό εξ' αιτίας της επίδρασης της αστικής πρόκλησης πάνω στις καταναλωτικές του συνήθειες, τα είδη αυτά θα πάσουν να εισάγονται.

3ον. Θα επιδιωχθεί με κάθε τρόπο η κατασκευή μέσων παραγωγής και μέσων ατομικής κατανάλωσης που σήμερα έρχονται από το εξωτερικό με την κινητοποίηση των παραγωγικών ικανοτήτων των εργατών, τεχνικών και επιστημονικών και την ολόπλευρη αξιοποίησή τους και με την αξιοποίηση στο έπακρο όλων των μέσων παραγωγής και των πρώτων υλών που σήμερα υπάρχουν στη χώρα μας, αλλά και με την αξιοποίηση όλων των παραγωγικών μονάδων ανεξάρτητα από το μέγεθος.

Σε μια πρώτη περίοδο ανάπτυξης θα είναι αναπόφευκτο τα ντόπια προϊόντα να είναι χαμηλότερης τεχνολογίας και επιδόσεων από τα αντίστοιχα ξένα. Όμως μόνο έτσι θα μπει η βάση για μια ουσιαστική και βαθειά ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Αυτό θα ισχύσει και στην βασική μεταλλουργία, και στη χημική βιομηχανία και στη μηχανοκασκευή και στην κατασκευή υπολογιστών.

Η αγροτική παραγωγή

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της βιομηχανίας, ιδιαίτερα της ελαφριάς αλλά και για να ικανοποιούνται ολόπλευρα οι αυξανόμενες ανάγκες της ατομικής κατανάλωσης του λαού είναι η γρήγορη ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας.

Γι' αυτό το σκοπό θα εθνικοποιηθεί όλη η μεγάλη καπιταλιστική ή μισοφεουδαρχική γαιοκτησία για να δημιουργηθούν νησίδες σοσιαλιστικής παραγωγής στην αγροτική οικονομία.

Η εθνικοποίηση όλης της αγροτικής γης δεν θα είναι δυνατή από την πρώτη στιγμή της νέας εξουσίας καθώς είναι βαθειά ριζωμένη η αντίληψη της ατομικής ιδιοκτησίας της γης στην εξαιρετικά πολυάριθμη στη χώρα μας μεσαία αγροτιά που παράγει σήμερα το μεγαλύτερο όγκο των αγροτικών προϊόντων.

Ο μόνος δρόμος για την γρήγορη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και την κοινωνικοποίησή τους στην ύπαιθρο περνάει μέσα από την ώθηση και βοήθεια στο εθελοντικό συνεταιριστικό κίνημα που θα στηρίζεται στην αρχή περισσότερο στον κοντινότερο σύμμαχο του προλεταριάτου, την φτωχή αγροτιά.

Αναφερόμαστε εδώ σ' ένα συνεταιριστικό κίνημα που δεν θ' αναφέρεται, όπως το σημερινό αστικό, στην απλή συγκέντρωση των αγροτικών προϊόντων, αλλά στην συγκέντρωση των μέσων παραγωγής - γης και αγροτικών μηχανημάτων - και βέβαια την κοινωνικοποίηση του εργασιακού προτσές.

Για μια ολόκληρη περίοδο θα υπάρξει λοιπόν στην ύπαιθρο μι αδιαπάλη ανάμεσα στο ατομικό καπιταλιστικό νοικοκυριό και τη μικρή και μεσαία γαιοκτησία από τη μια μεριά και στο κρατικό και συνεταιριστικό παραγωγικό σύστημα από την άλλη.

Θα πρόκειται για μια διαπάλη που θα δίνεται στο παραγωγικό - οικονομικό και στο πολιτικό ιδεολογικό επίπεδο και που θα κρίνει σε μεγάλο βαθμό την

πορεία της σοσιαλιστικής επανάστασης και οικοδόμησης σε όλη τη χώρα. Γιατί είναι φανερό ότι η ύπαρξη της μικρής ατομικής παραγωγικής μονάδας στην ύπαιθρο (και σε αρκετό βαθμό στην πόλη) θα είναι δεμένη με τον καπιταλισμό και το ατομικό εμπόριο.

Όστοςο το νέο κράτος θα έχει τρεις ισχυρούς μοχλούς ελέγχου του καπιταλισμού στην ύπαιθρο. Ο πρώτος θα είναι ο απόλυτος έλεγχος στο πιστωτικό σύστημα.

Ο δεύτερος θα είναι η αποφασιστική κρατικοποίηση του χονδρεμπορίου και το τσάκισμα του κερδοσκοπισμού του. Ο τρίτος η γοργή συνεταιριστικοποίηση και ο έλεγχος του προτσές της μεταφοράς των γεωργικών προϊόντων που σήμερα βρίσκεται στα χέρια της μικρής αστικής και μικροαστικής τάξης.

Το Εσωτερικό εμπόριο

Το εμπόριο είναι ένας αποφασιστικός τομέας στην λαϊκή οικονομία και σε σημαντικό βαθμό απ' αυτό θα εξαρτηθεί όχι μόνο η καλή εξυπηρέτηση του λαού, η ικανοποίηση των αναγκών του μα και η φτώχεια των καταναλωτικών αγαθών.

Το χοντρικό εμπόριο στο εσωτερικό, στο σύνολό του θα περάσει στη διαχείριση του κράτους προς όφελος του συνόλου, της λαϊκής φτώχειας. Για το λιανικό εμπόριο το λαϊκό κράτος θα στηριχτεί στο κρατικό καταναλωτικό εμπόριο και στους λαϊκούς καταναλωτικούς συνεταιρισμούς.

Όλο το εμπόριο θα υπηρετεί τον στόχο της φτηνής έγκαιρης και ικανοποιητικής εξυπηρέτησης του λαού.

Η συστηματική περιοδική ελάττωση στις τιμές σε σχέση πάντα με την αύξηση των υλικών αγαθών και της παραγωγικότητας της δουλειάς. Θα είναι μια από τις συνεχείς έγνοιες του λαϊκού κράτους. Η αισχροκέρδεια θα παταχτεί αμείλιχτα. Δεν θα επιτραπεί σε κανέναν να παίζει με τη ζωή, τη διατροφή του λαού και να θησαυρίζει σε βάρος του.

Η συνεχής άνοδος της λαϊκής ευημερίας

Ο βασικός νόμος που θα διέπει τη λειτουργία του λαϊκού κράτους είναι η διαρκής βελτίωση της ευημερίας του λαού, η ικανοποίηση των ολοένα αυξανόμενων υλικών και πολιτιστικών αναγκών. Το λαϊκό κράτος θα στρέψει από την πρώτη μέρα της ύπαρξής του όλη τη φροντίδα του προς τον εργαζόμενο λαό, ξεκινώντας από την βασική σοσιαλιστική αρχή: Όποιος δεν δουλεύει δεν τρώει - ο καθένας απολαμβάνει ανάλογα με τη δουλειά του.

Από την πρώτη στιγμή θα καταργηθούν όλοι οι έμμεσοι φόροι και οι δασμοί που βαραίνουν τους εργαζόμενους.

Με κάθε τρόπο θα εξασφαλιστούν ανθρωπίνι όροι διαβίωσης για όσους δουλεύουν.

Το σύστημα των αμοιβών θα εξασφαλίζει σ' όλους τους εργαζόμενους μισθό ικανό να καλύπτει τις ανάγκες τους μειώνοντας μέσα από μια πορεία ανάπτυξης τις αναγκαίες μισθολογικές διαφορές. Το λαϊκό κράτος θα εξασφαλίσει δουλειά σ' όλο τον λαό εκμηδενίζοντας την ανεργία και την υποασχόληση. Παράλληλα θα δωθεί ιδιαίτερο βάρος στην ολόπλευρη κοινωνική ασφάλιση, στην εξασφάλιση όρων για την ασφαλή και υγιεινή δουλειά των εργαζόμενων, στην απαγόρευση της νυχτερινής εργασίας εκτός από τις αναγκαίες περιπτώσεις που το απαιτεί η παραγωγή, στην απαγόρευση της παιδικής εργασίας.

Το νέο λαϊκό κράτος θα δώσει ιδιαίτερο βάρος στην εξασφάλιση στέγης σ' όλους τους εργαζόμενους.

Στο νέο κοινωνικό σύστημα θα λείψει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Η προστασία της φύσης

Το κράτος της σοσιαλιστικής - αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης θα προστατεύσει με δρακόντεια μέτρα τη φύση για να εξασφαλίσει την υγεία του πληθυσμού, τον φυσικό πλούτο και την αναψυχή του λαού.

Η αναρχία της παραγωγής και το κυνήγι του κέρδους, δηλαδή ο καπιταλισμός είναι οι αποκλειστικοί υπεύθυνοι της καταστροφής και της μόλυνσης του αέρα, του νερού, της χλωρίδας και της πανίδας της χώρας μας.

Το νέο κράτος θα εκμεταλλευτεί τις ντόπιες πλουτοπαραγωγικές πηγές, και θα χρησιμοποιήσει κάθε μορφής ενέργεια - περιλαμβανόμενης και της πυρηνικής - για να αναπτύξει τις παραγωγικές δυνάμεις και να ικανοποιήσει τις αυξανόμενες υλικές ανάγκες του λαού.

Όμως θα χρησιμοποιήσει όσο γίνεται περισσότερο τις τεχνικές της ανακύκλωσης και θα αξιοποιήσει όσο μπορεί περισσότερο τις ανανεούμενες μορφές ενέργειας.

Η μεγαλύτερη άμεση προτεραιότητα θα δοθεί στον καθαρισμό του αέρα του λεκανοπέδιου της Αττικής:

- α. με άμεση απομάκρυνση των πιο ρυπογόνων βιομηχανιών και βιοτεχνιών εφ' όσον δεν θα είναι αποτελεσματικές οι τεχνικές αντιρρύπανσης μέχρι που σταδιακά να μην υπάρχει ούτε μια ρυπογόνα εστία.
- β. με την κατασκευή του μετρό και την τεράστια ενίσχυση των δημόσιων συγκοινωνιών με αποφασιστικούς περιορισμούς στην κίνηση των μικρών ατομικής χρήσης κυκλοφοριακών μέσων,
- γ. με την απαρχή της κατασκευής νέων πόλεων έξω από το λεκανοπέδιο και τους περιορισμούς στη δόμηση μέσα σ' αυτό.

Η δεύτερη προτεραιότητα θάναυ στην υπεράσπιση των δασών.

Το άμεσο μέτρο γι' αυτό θα είναι η αυστηρή διαφύλαξη των ορίων των δασών στις αστικές και ημιαστικές περιοχές από κάθε δόμηση, η απαγόρευση της βοσκής σε όλα τα δάση και η αυτοργάνωση του λαού για την πρόληψη της πυρκαϊάς και την αυστηρότατη τιμωρία των εμπρηστών σε όλες τις περιπτώσεις.

Παιδεία - Πολιτισμός

Το λαϊκό κράτος θα δώσει μεγάλη έμφαση στην ανάπτυξη της τέχνης και του πολιτισμού. Αυτή την ανάπτυξη θα την δει κύρια μέσα από το πρίσμα της ταξικής πάλης και της σταθεροποίησης της διχτατορίας του προλεταριάτου.

Θα ενθαρρύνει και θα στηρίζει κάθε καλλιτεχνική και πολιτιστική δημιουργία που θα βοηθάει και θα αναπτύσσει το πολιτικό και ιδεολογικό και πολιτιστικό επίπεδο του λαού. Ακόμα θα πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μπορέσει ο λαός να γυυτεί όλο τον καλλιτεχνικό και πολιτιστικό πλούτο της ανθρωπότητας ιδιαίτερα τα αθάνατα έργα των επαναστατικών τάξεων στην διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας.

Το λαϊκό σοσιαλιστικό κράτος θα εφαρμόσει μιαν εκπαιδευτική πολιτική στην υπηρεσία των στόχων της σοσ. αντ. επανάστασης και της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

Η νέα αυτή παιδεία θα βρίσκεται στον αντίποδα της παλιάς που βρίσκεται στην υπηρεσία του ιμπεριαλισμού και της αστικής τάξης. Έτσι θα έχει σαν βασικό της άξονα την ταξική πάλη και θα καθοδηγεί και θα κινητοποιεί τους μαθητές αλλά και τους δασκάλους στα τρία μεγάλα κινήματα:

στο κίνημα της ταξικής τάξης

στο κίνημα του επιστημονικού πειραματισμού

και στο κίνημα της παραγωγής.

Μόνο έτσι θα μπορεί να αναπτυχθεί ολόπλευρα ο νέος άνθρωπος.

Η σημερινή παιδεία, όπως κάθε αστική παιδεία στηρίζεται σε τέσσερις μεγάλες αντιθέσεις.

Στην αντίθεση πνευματικής - χειρωνακτικής εργασίας όπου καλλιεργεί και προωθεί την υπεροχή της πρώτης στη δεύτερη. Αυτή η αντίθεση παίρνει και τη μορφή της πρωτοκαθεδρίας της πνευματικής πάνω στη φυσική σωματική ανάπτυξη του ανθρώπου.

Στην αντίθεση και στο διαχωρισμό της θεωρίας από την πράξη όπου καλλιεργεί και προωθεί την αντίληψη της υπεροχής της πρώτης από την δεύτερη.

Στην αντίθεση ανάμεσα στον δάσκαλο και τον μαθητή όπου προωθεί την κυριαρχία του πρώτου πάνω στον δεύτερο.

Στην αντίθεση ανάμεσα στους μαθητές όπου προωθεί τον διαχωρισμό και την ιεραρχία ανάλογα με τις επιδόσεις και καλλιεργεί το πνεύμα του απόλυτου ανταγωνισμού και ατομικισμού.

Στην αντίθεση και το διαχωρισμό ανάμεσα στο σχολείο και την υπόλοιπη κοινωνία.

Στο νέο σοσιαλιστικό σχολείο θα συνδυάζεται η θεωρία με την πράξη στα πλαίσια των τριών μεγά-